

POSUDEK VEDOUcíHO PRÁCE NA DIPLOMOVou PRÁCI VÁCLAVA HRZINY „SERGE REGGIANI, DŮLEŽITOST NENÁPADNOSTI“

Václav Hrzina ve svých školních filmech a hereckých výkonech ve filmech svého kolegy Tomasze Mielnika zkoumá herecké a neherecké vciťování se ve filmovém příběhu. Velkou inspirací je pro něj tvorba francouzského režiséra Erica Rohmera. Filmy a způsob vyprávět příběh spolu s hereckou účastí byly pro Hrzinu velkou uměleckou výzvou, kterou se snažil uplatnit ve svých autorských filmech. Ne vždy se mu to dařilo beze zbytků naplnit, ale v průběhu času si vytvořil svoji vlastní uměleckou metodu, kterou ve svém diplomovém filmu „Jak blízko tomu sem“ dovedl, podle mého názoru, do uspokojivého tvaru. V tomto filmu si také vyzkoušel použít hudební ukázkou herce a zpěváka Serge Reggianiho. Volba použít tohoto všestranného umělce jako ústřední postavu své diplomové práce se proto nabízela sama. Václav Hrzina svou práci člení do několika kapitol. Záslužné je začlenění francouzské kinematografie do dobového kontextu a přiblížení několika hereckých metod, používaných ve dvacátém století, na divadle a ve filmu. Reggiani si tyto „metody“ osvojil, ale vždy, i když pracoval s americkým štábem, si pro sebe vytvořil svoji vnitřní interpretaci při vývoji postavy, kterou v daném filmu ztělesňoval. Autor práce si ho všímá soustředěně při vytváření malých a velkých rolí. Domnívám se, že Václav Hrzina vytvořil zajímavou studii o tomto nenápadném „dříči“ hereckého oboru a představil ho případnému zájemci k hlubšímu bádání. Je škoda, že autor neuvedl Reggianiho zájem o básnické interpretace nejen francouzských klasiků žánru i jeho stejně zajímavou stopu v šansonovém zpěvu. Diplomovou práci „Serge Reggiani, důležitost nenápadnosti“ doporučuji k obhajobě.

Radim Valak

29. 9. 2016.